

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9338

гр. София, 09.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
закрито заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **2496** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е на 27.02.2026 г., по жалба на Н. Р. Б., чрез адв. Бозов, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ...../00.00.2026 г., издадена на основание АУАН Серия GA № 4601260/17.02.2026 г., с която фактически е отнето СУМПС на Н. Б..

С жалбата е направено особено искане по чл. 166 АПК за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт. Сочи се, че продължаването на действието на заповедта може да причини трудна и непоправима вреда, поради противоречието ѝ с материалния закон. Твърди се, че предвид възрастта на Б.- 25 години- активна възраст, в която обикновено човек се стреми да се развива професионално, наложената мярка има многократно по- тежък ефект върху бъдещото развитие, отколкото върху човек с установен живот и стабилна среда, както и че за по- голяма част от работните позиции се изисквало СУМПС. Същият имал нужда от мобилност за обучение, курсове, стажове и професионално развитие. Липсата на СУМПС ограничавала възможностите му за личностно и професионално развитие. Позовава се на практика на СЕС. Сочи наличие на вероятна основателност на жалбата, както и че мярката е прекомерна.

В изпълнение на разпореждане на съда от 27.02.2026 г., връчено на 04.03.2026 г. на адв. Бозов, с молба е конкретизиран оспорвания акт, а именно Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM-1588708/17.02.2026 г. В същата е изложено, че не сочи конкретни доказателства за обстоятелствата, които представляват трудна и значима вреда, тъй като възрастта на жалбоподателя не се нуждаела от доказване, а липсата на уведомяване съставлявал отрицателен факт. Прилага полицата за сключена застраховка гражданска отговорност и определение на АССГ.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото, намира следното:

Искането е подадено в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с

оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е основателно.

С оспорваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ГРАМ-1588708/17.02.2026 г., издадена от младши автоконтрольор СДВР ОПП, е наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б.“З“, „ГГ“ ЗДвП, временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В конкретния случай е установено, че още на следващия ден след издаване на процесната заповед е сключена застраховка ГО за автомобила /приложена е застрахователна полица от 18.02.2026 г./. Ето защо съдът намира, че с ангажираното от страна на жалбоподателя писмено доказателство са отстранени неблагоприятните правни последици и засягането на защитимия обществен интерес е с намален интензитет.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че исканото спиране на процесната принудителна административна мярка е основателно, тъй като жалбоподателя доказва, че предварителното изпълнение би могло да му причини значителни или трудно поправими вреди по чл.166, ал.4 вр. ал.2, изр.1 АПК, които да засягат или накърняват неговия личен интерес, противопоставим на обществения интерес, който предварителното изпълнение по чл.172, ал.6 ЗДвП на принудителната административна мярка от вида на тези по чл. 171, т.3 б.“ з“, „гг“ ЗДвП, охранява. В конкретния случай, общественият интерес при спиране на предварителното изпълнение не би бил засегнат в значима степен, а обратно – предварителното изпълнение на невязлата в сила ПАМ ще причини значителна и трудно поправима вреда за адресата на мярката.

Съдът намира за нужно да отбележи, че възрастта на жалбоподателя сама по себе си не може да обуслови наличието на трудно поправими вреди. Релевираните доводи, че СУМПС се изисквало

за по- голяма част от работните позиции, като с налагането на процесния ПАМ се ограничавали възможностите на Б. за личностно и професионално развитие, за обучение, курсове, стажове, настоящият съдебен състав намира за голословни и хипотетични. А липсата на уведомяване от страна на ГФ за прекратяване на регистрацията е въпрос по същество, който е неотносим към искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

В тази връзка, следва да се има предвид, че изложените доводи в насока възможна незаконосъобразност на оспорения акт са неотносими към преценката за основателност на искането за спиране на същия /определение № 13741/16.10.2019 г. по адм. д. № 11112/2019 г. на Върховния административен съд (ВАС), VII отделение/.

По изложените съображения съдът намира искането за основателно и като такова следва да бъде уважено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM-1588708/17.02.2026 г., издадена от младши автоконтрольор СДВР ОПП, с която на Н. Р. Б. е наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б.„З“, „ГГ“ ЗДвП, временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщението за постановяването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: